

ПРОТОКОЛ

№ 649

гр. С., 17.04.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – С., VII СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Никола Г. Маринов

при участието на секретаря Христина П. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Никола Г. Маринов Наказателно дело частен характер № 20232230201732 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:30 часа се явиха:

Частната тъжителка, редовно призована се явява лично и с упълномощен повереник адв.М. М. от АК С..

Подсъдимата, редовно призована се явява лично и с упълномощен защитник адв. Д. П. от АК Т..

Адв. М.: Да се даде ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМАТА:

С. Е. Е. - Х. родена на 10.10.1983г. в гр. Т., живуща в с.гр., българска гражданка, омъжена, с висше образование, работи, неосъждана, частната тъжителка е майка на съпруга ми, ЕГН *****.

Съдът разясни на страните правата за отводи състава на съда и по доказателствата.

Адв. М.: Нямам искания за отводи. По доказателствата ще направя

следните искания: Поддържам тъжбата, депозирана от името на доверителката ми, както и поддържам предявения граждански иск на основанията посочени в тъжбата. Моля съда да ни даде възможност да съберем гласни доказателства чрез разпит на един свидетел, който водим в днешното съдебно заседание - Б. Г. Й., която е очевидец. Моля съда да призове и разпита в качеството на свидетел лицето Д. Б., да бъде призована по месторабота в Дирекция „Социално подпомагане“ отдел „Закрила на детето“ – гр. Н.З.. Същата служителка на отдел „Закрила на детето“ е присъствала и е очевидец на случилото се. Представям писмени доказателства, касаещи здравословното състояние на доверителката ми и проследяване на причинените травматични увреждания от подсъдимата, както и проведеното лечение, два броя амбулаторни листи, рецепти за изписани медикаменти и резултати от ЕМГ изследване. Правя искане за назначаване на комплексна съдебно медицинска експертиза с участието на травматолог и психолог за доказване на твърденията ни изложени в тъжбата, като въпросите които да бъдат поставени на вещите лица са следните: Към вещото лице травматолог: Какви по вид и характер травматични увреждания е получила тъжителката в процесната ситуация? Къде са локализирани уврежданията? Какъв е механизма на причиняването им и каква е силата на травматичното въздействие, както и възможно ли е да се получат по начин по който описва тъжителката? Какви са характеристиките на удрящата /травмиращата/ повърхност? Какъв е медико биологичния признак на телесната повреда? Каква е интензивността на причинените болки и страдания? С каква продължителност е оздравителния процес? Последният въпрос към травматолога е дали процесното травматично увреждане на тъжителката е довело до обостряне на предходното и заболяване ветебрална остеохондроза и ако е довело до обостряне какво е то по характер, краткотрайно или с дълготраен ефект и преодоляно ли е към момента? Въпросите към вещото лице психолог са: Отразила ли се е и как процесната ситуация върху психичното състояние на тъжителката? Има ли данни за преживян от нея посттравматичен стрес и дали са преодоляни към момента последиците от преживяното? Считам, че вещите лица следва да извършат и преглед на доверителката ми и да се запознаят с писмените доказателства, които сме представили и с гласните такива които ще съберем чрез разпита на свидетелите В тази връзка моля съда да възложи ако допусне исканата

експертиза да възложи задачата след събиране на всички гласни доказателства.

Адв. П.: На първо място по отношение искането за събиране на гласни доказателства и действително в тъжбата е посочено, че на твърдения инцидент са присъствали още две лица, като в случая право на тъжителя е да поиска разпит на социалния работник, предоставям това на съда, но ще ви помоля ако допуснете и призовете този свидетел, моля двете свидетелки да бъдат разпитани в едно съдебно заседание. Така е редно с оглед провеждане на очни ставки и т.н. По отношение на тази свидетелка ще помоля съда да изиска служебно от Дирекция „Социално подпомагане“ отдел „Закрила на детето“ гр. Н.З. протокола от 27.04.2023г., датата на инцидента, който е съставен непосредствено след приключване на срещата на моята доверителка с детето ѝ и съответно носи подписите на всички, които са присъствали на тази среща, с оглед установяване на неговото съдържание. По отношение на исканата комплексна експертиза считам, че искането за назначаване на съдебно медицинска експертиза е основателно, докато считам искането за назначаването на психологична експертиза се противопоставям на това искане. Въпросите които чух от колегата водят до доказване ако приемете за съвместно разглеждане размера на гражданския иск, който може да се установи със свидетели, но не с такава експертиза. Считам, че тя ще бъде неотнормима за разкриване на обективната истина по делото. По отношение на въпросите към съдебно медицинската експертиза нямам възражения. Допълнително само бих помолил вещото лице след като се запознае с всички събрани по делото писмени доказателства, според мен би следвало да изслуша гласните такива да отговори с оглед твърдяното в тъжбата: Установено ли е с официални медицински документи описаното в тъжбата заболяване, увреждане на междупрешленните дискове в шийния отдел с миелопатия, вертербарална остеохондроза, ако това е установено от кога датира това заболяване? Какви са симптомите на това заболяване и какво е било здравословното състояние на тъжителката към момента на инцидента, който тя твърди че се е случил, до този период 27.03.2023г. назначавано ли е лечение във връзка с това заболяване и в какво се изразява същото? Имам още един въпрос с оглед на това, че в тъжбата е описано едно изключително агресивно, продължително, силово стискане от страна на моята доверителка на ръцете, както по китките така и нагоре по ръцете и продължило доста

време както гледам в описание на тъжбата не би ли следвало в случая освен твърдените палпаторни болки, същата да получи и доста по-сериозни увреждания в смисъл такъв задължителни зачервявания, охлузвания, одрасквания или някакви други видими с просто око наранявания външни. Понеже доверителката ми е била сама на тази среща нямам доказателствени искания гласни от наша страна.

Съдът счита направените искания за частично основателни. На този етап не следва да се назначава съдебно медицинска експертиза. По този въпрос съдът следва да се произнесе едва след като бъдат събрани всички останали относими към спора доказателства, било то писмени, било то гласни. По отношение на предявения граждански иск съдът счита, че същият ще затрудни наказателния процес и не би следвало да бъде приет за съвместно разглеждане в него, а искането да бъде конституирана частната тъжителка в качеството на граждански ищец да се отхвърли като неоснователно. Двамата свидетели Б. Г. Й. и Д. Д. Б. следва да бъдат допуснати до разпит, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

НЕ ПРИЕМА за съвместно разглеждане предявения от М. П. Г. против С. Е. Е. граждански иск за сумата от 5000 лв., представляваща обезщетение за причинени от престъплението неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането 27.04.2023г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ искането за конституиране на частната тъжителка в качеството на граждански ищец.

ДОПУСКА до разпит водения свидетел Б. Г. Й. и социалния работник Д. Д. Б..

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на съдебното следствие.

Председателят на състава докладва, че настоящото НЧХД е образувано по внесена тѣжба от М. П. Г. против подс. С. Е. Е. за извършено престѣпление по чл. 130, ал.1 от НК.

Сѣдѣт счита, че следва да бѣдат приети представените писмени документи амбулаторни листи, рецепти и ЕМГ изследване, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото представените писмени документи амбулаторни листи, рецепти и ЕМГ изследване.

Предоставя възможност на частната тѣжителка и повереника и да изложат обстоятелствата включени в обвинението.

Адв. М.: Потвърждавам изложеното в тѣжбата.

ПОДСЪДИМАТА, РАЗПИТАНА КАЗА: Не се признавам за виновна, защото не съм извършила посоченото Д.ие. Желая да дам обяснения. Описаната ситуация не отговаря на действителната обстановка за събитието от 27.04. Изчела съм обстойно тѣжбата, която тя е дала, много голяма част от твърденията не отговарят на истината. Първо в апартамента в който се осъществяваха срещите между мен и децата ми е собственост на свидетелката отвѣн Б. и е предоставен за срещи доброволно от нея, което предполага, че двата часа в които съм с децата можем да използваме жилището, говоря за елементарни нужди било то да се използва тоалетна, чешма или да зарядя телефона си в контакта, защото аз пътувам 16 часа и трябва със заряден телефон да бѣда по пътя за да мога да се върна обратно в Т.. Със свекърва ми сме в много обтегнати отношения във връзка с развода с нейния син, като това е вече в продължение на две години. Нагнетени са ни отношенията, комуникация нямаме. Връзката между мен и свекърва ми е нагнетена още преди развода. Години преди това ние не общуваме, аз не ходя в тях, тя не идва в къщи, не поддържа връзка. Не съм била свидетел на нейното здравословно състояние в изминалите години. От съпруга ми зная, че има никакви болестки, но до какво и колко аз не съм се интересувала, тъй като бях преустановила контакти с тази жена. Живяла съм със съпруга ми в едно домакинство от 2008 г. до 2014г. заедно със свекърва ми. След това отидохме да живеем в жилище, което е наследствено на съпруга ми в същия град. Оттам нататък не сме поддържали никакви взаимоотношения. Последните

години се влошиха отношенията между мен и свекърва ми. Отначало нещата бяха долу горе приемливи, ходехме си на гости, но във времето, поради моята нетърпимост към някои нейни черти от характера аз се отдръпнах. Просто аз се отдръпнах. Не сме имали конфликти, просто дистанция. Не съм спирала децата и мъжа ми да ходят при нея. Те са ходили, аз не съм ходила. Не съм се интересуvala пряко нито от здравето и, нито от леченията и, просто бяхме чужди. По настояване на отсрещната страна заради молбата за развод и беше определено на срещите между мен и децата да присъства и свекърва ми, освен социалния работник, нещо с което аз принципно не бях съгласна, тъй като нейното присъствие нагнетяваше атмосферата изключително много. Затворени в стая два на два и половина четири човека, аз, две деца, свекърва ми и социалния работник всеки четвъртък така протичаха срещите ни в продължение на пет месеца. Свекърва ми общо взето не пропускаше случай на тези срещи да ме провокира словесно. Позволявала си е да ме обижда, позволявала си е излишни коментари, злобни подмятания. Искam да уточня, че социалния работник, назначен да присъства на срещите по стечение на обстоятелствата е нейна близка, позната, с която те през цялото време на срещите общуваха, седнали една до друга на дивана разговарят. Показват си на телефоните клипчета на внуци, говорят за рецепти, те през цялото време общуваха, това е от ден първи до ден последен на срещите. Имат старо познанство от много години. Във въпросния 27.04.2023г. срещата между мен и малката Б., защото Сияна се падаше през този период да е на училище и не идваше на срещите премина съвсем нормално. С детето играхме, четохме книжки, съвсем нормално протичаща среща. Свекърва ми отново беше в стаята заедно с Д. Б. и както всеки път общуваха помежду си седнали в непосредствена близост една до друга. На няколко пъти свекърва ми си е позволявала да ме нарече простачка, затова че отивам до тоалетната да си измия ръцете, защото така правели само простаците да обикалят чуждите къщи на хората. Това е дома в който ми е разпоредено от съда аз да бъда с детето си, не по мое желание, а по решение на съда със съгласието на Б.. Правеха ми се забележки абсолютно за всичко, включая веднъж Б. ми беше казала, че трябва да и плащам тока който харчи зарядното ми за да зарядя телефона ми, за да мога да се прибера в Т.. На срещата Б. не присъства в стаята където се провеждат срещите. Да тя е била в къщата, но не в стаята където се провежда срещата. Винаги е стояла в кухнята или терасата да

пуши, не е идвала при нас в спалнята и всекидневната, където бяха срещите с децата. На 27.04 за първи път моя телефон не беше включен в контакта до раклата където го оставах всеки път, защото мястото беше възпрепятствано, не мога да си спомня дъска за гладене или сушилня, умишлено беше спряна достъпа аз да не мога да заредя телефона си. Факт е, че без да съм искала позволение, но съм сметнала, че не е необходимо, тъй като жилището е предоставено за ползване и включих телефона да се зарежда в друг контакт зад вратата на въпросната стая. По време на цялата среща телефона ми беше включен. Никой не е правил проблем за това. Малко преди края на срещата забелязах, че свекърва ми върти телефона в ръцете си и пише с някого. Няколко минути преди да си извикам такси и да си тръгна от срещата, защото викам такси за да ме закара до гарата, започнах да си събирам нещата и ненадейно вратата на стаята в която бяхме се отвори рязко, Б. нахлу вътре и се буквално се хвърли върху контакта в който беше включен телефона ми да се зарежда. Б. се стъписа още със самото нахлуване на Б.. Детето се разстрои, защото тя беше седнала на леглото, а Бояна навлезе в стаята грубо казано с взлом. Отваряйки вратата контакта остава скрит зад вратата, и ако не е знаела че телефона ми е там, тя не би видяла къде е той всъщност. Нахвърли се върху телефона и зарядното, изтръгна ги и започна да излиза със смях от стаята. Аз нямаше как да реагирам, скочих и казах да ми даде телефона. Тя каза, че няма да ми го върне. Излизайки назад в коридора аз бях лице в лице с Б. и й казах, че искам да ми върне телефона, че той е мой. Тя каза, че няма да ми го върне и аз и казах, че ако не ми го даде ще извикам полиция. В този момент когато се обърнах назад свекърва ми, която дотогава просто седеше на дивана беше изправена права срещу мен и с телефон насочен към мен снимаше. Снемаше цялата тази ситуация. Тогава аз оставих Б. и казах на свекърва ми, че искам да спре да снима и че няма право да го прави. Помолих я да спре, а тя продължаваше да държи телефона срещу лицето ми и се оттегли и седна на дивана. Поисках да ми даде телефона и тя отказа и аз дръпнах телефона. Не съм имала никакво намерение да и докосвам нито ръцете, или да я наранявам. Целта ми беше да си взема телефона със зарядното. Не съм имала съприкосновение с нея, не съм пипала, не съм я хващала, нито раздрусване или каквото и да било. Освен това към нея дата бях 50 кг. и не бих могла изобщо физически да помръдна тази жена. Д. Б. присъства на срещата и беше близо педя от свекърва ми, но по-късно по

нейни показания по друго дело гражданско, което вече е приключило тя твърди, че не е видяла свекърва ми че снима, а в същото време видяла и свидетелства, че е видяла да нанасям травми на свекърва ми. Бяха в непосредствена близост една до друга, разговаряха през цялото време. Отрече да е виждала каквото и да е било за снемане. Целта ми беше да взема телефона, защото свекърва ми правеше запис на тази ситуация. Знаейки тяхната линия на поведение, защото вече са ми завели шест или седем дела. Бях убедена, че това е сценарий, за да ми заведат поредно дело, както се случи след няколко дни. Беше ми заведено поредно дело заповед за незабавна защита, която не спазваше свекърва ми, а пазеше Белла детето, за да ограничат достъпа ми до малката ми дъщеря. Опитах се да успокоя Б. защото тя се разплака. Нямах как да остана по-дълго, защото щях да изгърва единствения си транспорт. Няколко минути успях да прекарам с нея, отидохме в банята, измих и лицето, измихме сълзите, но детето не се успокои, беше разстроено от цялата ситуация, но трябваше да напусна апартамента и с Д. Б. заедно си тръгнахме двете. Часа на влака ми беше дошъл и аз трябваше да си тръгвам. Б. никога не ме е молила учтиво за каквото и да било въпреки, че преди развода с нея бяхме близки. Ходили сме в селото където живее тя живее с моя съпруг и децата. Тя е идвала в къщи, била е на масата ми. Откакто се случиха събитията с моя мъж тя започна да се държи сякаш не ме е виждала, не се познаваме. На срещите отключваше вратата безмълвно, така и изпращаше мен и Д. Б. в пълно мълчание, все едно влиза един чужд непознат човек. С мен не е разговаряла нито веднъж в момента на срещите. Нямам представа защо Б. се е отдръпнала от мен. Съпруга ми подаде молба за развод преди почти две години на 03.06.и аз се прибрах в Т.. Докато мъжа ми е подал молба за развод, ограничителните заповеди Б. стана друг човек. Държеше се все едно не ме познава. Аз не зная защо, но това беше нейното поведение. Нито разговаряше с мен, нито ме е молила учтиво каквото и да било. Когато напуснахме апартамента с Д. Б. аз бях много разстроена и убедена, че свекърва ми това ще го ползва за поредно дело и го казах на Д. Б.. Тя тогава макар че после отрече каза, че няма за какво да ми завежда дело, то нищо не е станало. Аз и Д. си тръгнахме заедно. Познавайки хората знаех какво ще се случи. Споделих със социалната и казах, че това е поредното дело, ограничителна заповед която ще ми заформят и тя каза за какво ще има такова нещо, нищо не се е случило. Това бяха нейните думи докато чаках

таксито да дойде. Разделихме се съвсем спокойно и аз казах, че вероятно следваща среща няма да има, защото познавам хората насреща и тя каза „не е станало нищо, успокой се“. Протокола който тя написа по време на срещата беше подписан от всички нас и смятам, че когато бъде изискан ще можете да видите как са протичали нещата до този момент. В него няма никакви описания на подобна ситуация. Конфликт имаше, но не е имало никакво физическо съприкосновение между мен и свекърва ми. Просто исках да си взема телефона с който тя ме заснемаше против волята ми. Моето желание беше срещите да бъдат в семейното ни жилище, да прекарвам два часа с децата си в дома ни. Не мога да коментирам решението на съда. Не зная защо съдът е присъдил присъствие на възрастни хора при срещите ни с децата. Беше заведено дело по Закона за защита от домашно насилие. Приключи делото с отпадане на мярката за свекърва ми и децата и аз да се въздържа от насилие. Доколкото помня делата са шест или седем, вече загубих бройката и решенията им. Съпругът ми и семейството му използват всякаква възможност за завеждане на дела. Заведени са срещу мен шест или седем дела, срещу майка ми има две също наказателно и гражданско. Този процес продължава близо две години по повод и без повод, с основание и без. В момента децата са при съпруга ми. От края на декември имам разпореден режим на контакти всеки втори и четвърти уикенд от 10 до 5 часа без приспиване. Вече се срещаме само аз и двете деца без възрастен член на семейството, без социален работник. Аз не зная защо беше необходимо да има при срещите възрастен човек от семейството. Районен съд Н.З. така реши на моите срещи и на срещите между децата и майка ми свекърва ми да бъде там.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Съдът въведе в залата Б. Г. Й..

САМОЛИЧНОСТ НА СВИДЕТЕЛКАТА:

Б. Г. Й. родена на 12.12.1958г. в гр. Н.З., живуща в с.К., общ. Н.З., българска гражданка, вдовица, със средно образование, пенсионерка, неосъждана, зълва на частната тъжителка, ЕГН *****.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК обеща да говори истината.

Свид. Б. Г. Й., РАЗПИТАНА КАЗА: От страна на племенника ми е

предложено срещите да се осъществяват в моя апартамент в гр. Н.З.. Месец преди случката като дойде на среща госпожа Е. ме обвини, че съм и откраднала зарядното, като ме попита къде е зарядното и аз и казах, че зарядно не съм виждала. Тя ме обвини и тогава и казах да си зарежда в тях или ако има нужда да се обърне към мен, понеже аз не присъствам на срещите, стоя в другата стая. Те си проведеха срещата и си тръгнаха. Следващия път на самия случай беше към края на срещата, като никога досега тя не ги изкарва срещите си до края. Беше към 3 и 5 или и 10 когато влязох да си зарежа телефона, зарядното беше вътре. Видях, че тя отново е включила без да ме предупреди. Попитах я защо го е включила и тя скочи срещу мен, помъчи се с гърди да ме избута навънка към коридора. След този момент се обърна към М. и почна да и дърпа телефона като крещеше, че я записва и викаше „ще извикам полиция, полиция“, но тъй и не извика полиция. Почна да я дърпа, да и извърта ръцете, като знаеше, че свекърва и има някакъв преди това проблем с ръката си. Тя не хвана телефона, а хвана двете и ръце, когато можеше да хване телефона. Държеше телефона М. и подсъдимата и хвана ръцете а не телефона. За дланите я хвана и започна да я тресе и да и върти ръцете в кръг нагоре, надолу. Това беше докато детето не започне да реве. Детето започна да реве и викаше „пусни баба ми, пусни баба ми“. Социалния работник повтаряше „детето, детето“ и тогава тя вече спря госпожа Е.. Тя заведе детето, изми му очите и го върна. Детето реवेशе много, беше уплашено като извика „полиция, полиция“, остави го и си тръгна. После ние успокоявахме детето някъде около час и на другия ден племенника каза, че цяла нощ детето бълнувало. Б. беше там. Тогава Б. беше на четири години и половина. След случката М. ми се оплака, че почна да я боли ръката и ходи по лекари. Преди това имаше заболяване, но то няма връзка с това нещо, с болките сега които има. В момента продължава да има болки М.. Доста време продължи ситуацията с дърпане, извиване на ръцете. В паника бяхме, не смеехме нищо да направим. Е. викаше за полиция и била направила видео М. и за това и дърпаше телефона. Лично подсъдимата не я познавам много добре, не сме се срещали много. По празници въобще не е идвала в брат ми. Аз съм част от тяхното семейство. Племенника ми е идвал винаги с децата си, а тя не е идвала, било то Великден или Коледа, винаги ни избягваше. Освен този случай когато се изправи срещу мен не съм присъствала. Тогава там беше и социалния работник, срещата си беше със социалния работник. Тази среща

беше последната в моето жилище мисля, че 17 или 14 бяха срещите, не ги броя. Повече от две три бяха срещите. С. преди това не знаей дали е зареждала телефона си, можеше да ме попита. Тя ме обвини, аз се почувствах обидена. Никога не съм и правила забележка, аз не знаех, че тя зарежда. Нямах да имам нищо против ако беше ме попитала както я помолих първия път. Даже като влизаше в дома ми добър ден не ми казваше. Като влиза трябва да поздравиш. Като отиваш на гости поздравяваш. Не съм прибирала нейния телефон със зарядното. Когато се изправи срещу мен в ръцете и беше телефона. Аз го изключих и казах, че като си тръгне ще и го дам, защото ще бъда обвинена че съм го взела ако тя го изгуби. Изключих и телефона, тя скочи отгоре ми. Не съм го изнесла от стаята. В ръцете и пуснах телефона. Тя го взе и се изпъчи срещу мен. Нито съм го държала нито нищо. Докато го изключи и тя скочи отгоре ми. Тя държеше телефона. Имам скрин аз и тя го остави телефона на скрина. Не знаей дали с дисплея нагоре или с дисплея надолу остави телефона. Като се влезе в стаята има скрин от лявата страна. Аз бях на вратата. Частната тъжителка М. беше на дивана, който е до прозореца в ляво. Скрин не пречи нищо, защото е нисък. Дивана е от западната страна. Срещу скрина има легло и маса. Аз бях на самата врата, а те на дивана. Скрин е нисичък. Контактът беше зад вратата. Влязох да си зарядя моя на скрина понеже зарядното беше там и като се обърнах видях, че е включила телефона си. Зад вратата в дясно е контактът, но вратата беше затворена. Вратата и скрин са на разстояние може би една педя. Стаята е четири на четири. Контактът е ниско на стената, има столче до него и на него беше поставен телефона на С. Е.. С. беше седнала на пода на килима близо до масата, детето и то беше там, скочи с ужасна физиономия и се опълчи срещу мен. Опити се да ме избута навън от стаята. Вратата се отваря надясно към контакта. Зареждам и ще излизам, отварям вратата и докато отворя вратата, то стана за секунди всичко. Отварям и я виждам, че скача срещу мен. В този момент държах телефона заедно със зарядното. Казах и, че ще и върна телефона когато си тръгне, за да няма обвинения. Бях включила моя телефон да се зарежда. Моя телефон не го зареждам със същото зарядно, имам си мое зарядно. Аз бях до вратата и като дойде до мен аз и пуснах телефона заедно със зарядното в ръцете и стоях мирно, а тя се пъчеше да ме избута. В този момент М. Г. беше на дивана със социалния работник. Те седяха там. Като взе да вика „полиция, полиция“ като се изправи срещу мен отиде детето до баба

си и се свря и си запуши ушичките да не слуша. Детето каза „остави баба ми на мира“. Като застана срещу дивана социалния работник беше седнал на дивана към леглото. М. стоеше по-близо до скрина, а в другия край беше социалния работник Д. Б.. До дивана имам легло. На дивана нямаше никой. Пред дивана има маса, ниска маса холна. Детето се сви в краката на баба си. Детето си държеше ушичките запушени, защото викаше „полиция, полиция“. Е. като се обърна към баба и детето започна да пищи. Детето и Е. бяха седнали на земята, детето стана заобиколи масата откъм скрина и отиде при баба си. Между двете баба си и Б. застана детето. Като дойде детето М. въобще не е снемала, то нямаше време. Имаше телефон в нея си М.. Нейния телефон беше. С две ръце държеше телефона М.. Всичко стана за секунди. М. успокояваше детето, като я прегръща и целува. Телефона го хвана вече след като Е. отиде при нея. Преди това телефона беше на масата. Е. от същата страна откъдето мина детето отиде при М.. Е. почна да вика, че М. я снема. Видях, че М. хваща телефона, тя си чете в телефона. След като тя се развика, че я снемат, тогава си взе телефона, защото искаше да и вземе телефона. Никога не съм влизала в стаята където са се провеждали срещите. Влязох този път за да си зарядя телефона, защото очаквах обаждане. Винаги там си зареждам телефона и там ми е зарядното, аз не го нося в мене си. За да не ме обвинява пак, че съм и взела зарядното като взех телефона и зарядното на Е. и казах, че ще и ги върна когато си тръгне. Тогава тя скочи върху мен и аз и ги върнах в ръцете защото не исках да травмирам детето. И аз се чудя защо и въртеше ръцете на М., телефона можеше да се вземе по друг начин, сигурна съм че знае, че М. има проблеми, сигурна съм че знае С. за проблемите на М.. Не съм контактувала със С., зная от племенника ми тези неща. Аз бях настрани и видях как подсъдимата хваща ръцете на М.. Аз съм до самия скрин и видях. Аз не бях зад подсъдимата, бях отстрани и гледах. Пада се леко встрани и се вижда. Дърпането, извиването на ръцете продължи около 5 минути. Аз не се намесих, защото след това ще ме обвини подсъдимата. Така вика без да има нещо че ще извика полиция, а пък ако се намесим не зная какво щеше да стане. Социалния работник успокояваше детето през това време. Е. каза „детето, детето“. Стискаше зъби през тези пет минути М. и каза, че се е отървала даже от болки. Ние се стараем да съхраняваме децата. Ако тя вземе да вика детето е вътре. М. каза, че не записва, че и изпратили някаква торта за рожден ден. Ръцете на М. бяха зачервени дето я е стискала

подсъдимата, китките и бяха зачервени. За охлузвания не видях.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Съдът счита делото за неизяснено от фактическа страна. Следва да бъде разпитана и свидетелката Д. Д. Б., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го насрочва за 17.06.2024г. от 14.30 часа, за която дата страните да се считат редовно призовани.

Да се призове по месторабота свидетелката Д. Д. Б..

Да се изиска от отдел „Закрила на детето“ към Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Н.З. протокола от срещата проведена на 27.04.2023г. на С. Е. Е. с детето ѝ в присъствие на социалния работник Д. Д. Б. в жилището на Б. Г. Й..

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 16.55 часа.

Съдия при Районен съд – С.: _____

Секретар: _____